

МАКЕДОНИЯ излиза за сега веднъж на недѣлѣтъ въ сѣботѣ. — Цѣна предпла- тена за години 4 били междидѣти за въ Цариградъ, а петъ за по вънъ на вслѣдъ — за шестъ мѣсеца 2 1/2 за въ Цариградъ, а за по вънъ на вслѣдъ 3. — За три мѣсеца 1 1/2 били междидѣти за вслѣдъ.

Писма не освободены отъ пощенскъ платъ и паричванъ за вѣстникъ не сѣдружены съ предплащ-тъ не сѣ прѣмѣтъ.

МАКЕДОНИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА НАРОДА

Καθημερινὴ ἐφημερίδα τῆς ἀπὸ τὰς ἀρχαῖς τοῦ, ὅταν εἶναι ὁρατὴ.

Подписка-та на спомоществованѣта ста- ва въ Цариградъ при Редактора и издателя на **МАКЕДОНИЯ** П. Р. Славейкова при Одунъ-Капитъ № 68. Статии и писма за об- щеполезны работи полѣстватъ ся безъ пла- тѣ, а за частны извѣстїя плаща ся по 2 гр. редѣтъ, а кога сѣ повтори по грошъ.

Подписка на спомоществованѣта ставатъ при отреденѣтъ по вънъ настоятели, които и отговарятъ за вѣстникѣтъ.

ПОСТАНОВЕНИЯТА И НАРЕДБИТА ЗА НАПРЪДЪВАНЕ.

Постановения и наредбы каквито и да сѣ и отъ когото да сѣ само толкозъ стой- ностъ и цѣнностъ могатъ да имѣтъ за единъ кой да е народъ до колкото сѣ действително народни — отъ него си; си- рѣчь кога сѣ излияне на вътрѣшнѣтъ духъ отъ извѣстнѣтъ историческо-наро- днѣ индивидуалностъ.

Настиникъ има начала, които сѣ общи на всичкий чловѣчески народъ, защото сѣ основаватъ нѣ чловѣческѣтъ приро- да. Началото на напредѣтъ на пр. има своѣтъ сериознѣ и прѣголтѣтъ важностъ у всичкѣтъ народы, защото да сѣ на- прѣдува ще каже да сѣ живѣе по зако- нѣтъ на разумнѣтъ чловѣческѣтъ приро- да, тѣй както мирното стоеніе на единъ точкѣ на развитіе е исто съсъ скот- ствованіе, което е негѣция и на чловѣ- ческѣтъ природѣ и на нейнѣтъ условия за животъ.

Дѣто ще сѣ каже, началото на на- прѣдѣтъ, въ отвлѣченнѣтъ си, общи по- нѣтія, е общо на всичкѣтъ народы; — по въ практическото приспособеніе на са- мѣтъ животъ тутакъ сѣ забѣлѣзватъ го- лѣмѣтъ разнищѣ, кога може да бѣде мѣ- родавнѣ на онѣзи мѣста само, дѣто сѣ рѣшаватъ въпроситъ за добротѣнѣтъ и злочестнѣтъ на народа.

Напрѣдува чловѣчеството, напредѣ- ватъ всичкѣ, ще каже че трѣба да на- прѣдуватъ и нѣй — това ако още не смѣ го както трѣба познали, не смѣ о- баче да го не осѣщаватъ, и то сѣ вижда отъ туй дѣто че всякой Българинъ сѣ за- доволенъ гледа и слуша какъ имп. Пра- вительство полага голѣмѣ старанія и по- ошрява безъ разнищѣ всичкѣ да напредѣ- дуватъ.

Но, това което е било и ще бѣде вся- кога главната грижа и желаніе на вся- кой совѣстенъ чловѣкъ — щото туй на- прѣдѣване да бѣде до колкото е възмо- жно въ духъ чисто народенъ, и ако ре- чемъ за насъ си частно да кажемъ — да отговаря на напѣтъ Българскѣтъ потребно- сти и свойства на народнѣтъ духъ. За- щото онѣзи наредбы и постановления, кои- то сѣ на пр. твърдѣ добры за нѣкой другъ народъ, не могатъ а priori да бѣдѣтъ тѣй също сходни и на нашѣтъ духъ; напро- тивъ тѣ могатъ да бѣдѣтъ даже и вре- дителны, но съвѣтъ не за това, щото сѣ произлѣзли изъ онова или това начало, което може да бѣде опасно за всѣтъ на- роды безъ разнищѣ, но за това само, щото частноститъ на тѣхното приспособе- ніе не съгласуватъ съ даденѣтъ осо- бности на всякой народъ.

Всичко що до тука казахъ, можемъ да го изразимъ кратко съ тѣзи нѣколко рѣчи:

Смѣнностъ-та на постановленията мо- же да бѣде у всѣтъ народы еднаква, по външното имъ лице, въ което сѣ появля- ватъ, трѣба да има у всякой народъ о- собенъ типъ, който да отговаря на него- вѣтъ индивидуалнѣтъ особенностъ.

Нѣй знаемъ че мнозина ще ни отго- ворятъ, че вѣличіе не е нищо, а гла- вното е вътрѣшното съдържаніе. Настин- нѣтъ, въ много работи не може и не трѣ- ба чакъ толкозъ строго да сѣ гледа на външното имъ лице, което може и да сѣ проявява безъ да прѣтпачава самѣтъ сѣмностъ. Но отъ другъ странѣтъ никой не може да отрече, дѣто че въ кругътъ на държавното бытіе, работата за външното лице има не малко, а по нѣкога и твър-

показва инакъ това постановление като твърдѣ потребно и корыстно, то ще ви- димъ и твърдѣ скоро ще сѣ уверимъ, че това постановление не само имѣа посити- виж ползѣ за той народъ, но и ще има даже поситивнѣтъ вредъ за него — А по койъ причинѣ? — По тѣзи, дѣто че народѣтъ имѣа отвращеніе отъ работи, на които външнѣтъ видъ не му аресва, и дѣто че поради тѣзи външностъ, той мрази и самѣтъ работѣ, и дѣто че споредъ единъ такъвъ начинъ ще падне въ апатїѣтъ спря- мо самѣтъ напредѣтъ, и тѣй вмѣсто да сѣ движе напредъ ще сѣ движе на задъ. А пакъ че това дѣйствително така и ста- ва — за него имѣа исторїѣтъ нѣмъ съ беспрѣкословны и необоримы доказател- ства. Знаемъ, че Русситъ сѣ много о- бычали Петра Великаго, и обичатъ и по- читатъ го повече отъ всякой другъ ме- жду тѣхнѣтъ владѣтели, — но и тѣй пакъ е историческѣтъ фактъ, че почти всичкий Русскѣтъ народъ е имѣа отвращеніе отъ Петровѣтъ реформы, които сами по се- бе си были сѣ твърдѣ законны, които сѣ были още и неотложимо потребны, но които, поради външното си лице, не сѣ могли да извикатъ никакъ симпатїѣтъ у тѣзи отъ рускѣтъ, които не сѣ были въ състояние да замислятъ, че добрытъ по- становления за Русскѣтъ могатъ да сѣ по- явятъ въ чуждо, тѣмъ свѣтъ непознато налицѣ. За това отъ Петра насамъ на- прѣдѣвала е само званична Русскѣтъ — по народната, сѣщата Русскѣтъ е спала и тѣй въ лѣтарическѣтъ сѣтъ до дѣто е чула или чака още да чуе чистѣ русскѣтъ гласъ койго да ѣхъ събуди. Ето прочее какъ въ държавнѣтъ наредбы и постановления вън- кашностъ-та не е малка работа, — нѣй поне смѣ на това мѣстиѣ, че тѣ дълбоко сѣ врѣзва въ животѣтъ на цѣлъ народъ койго и какъвто да е той.

Толкозъ за сега казахъ за началата и външнѣтъ налицѣ на постановленията и наредбитѣ изобщо, и то може да слу- жи като въведеніе на онѣва което може да сѣ каже за частноститъ въ тѣхъ, за които трѣба още по на дълго и по-по- дробно да сѣ говори а нѣй-вече сега, кога сериозны размисленїя ставатъ и сѣ прѣтрѣсуватъ едно по едно постано- венията и наредбитѣ чрѣзъ които желе- мѣтъ отъ всинѣти ни напредѣтъ да бѣде общъ, и въ горнѣтъ слой и въ долнѣтъ, тѣй каго да може да движе цѣлѣтъ държав- нѣтъ организмъ.

ФРАНЦУЗСКИЙ ПЕЧАТЬ

Любопытенъ зе да става отъ нѣкол- ко врѣмѣ насамъ языкѣтъ на францу- зскѣтъ вѣстници. Сѣекажъ обнародува настоящѣтъ членъ подъ насловѣ.

СВОЕВОЛИЯТА

„За никого не е чудно ако едно правителство имѣа прїатели или по добръ да кажемъ послѣдователитъ си. То имѣа на расположеніе толкозъ срѣдства, тол- козъ постове, толкозъ благоволенїя! Но какъ е възможно всѣтъ неговн послѣдо- ватели да бѣдѣтъ непрѣмѣнно и всякога неспособни?

Разумѣва сѣ че прїателитъ на царство- то като е имѣа прѣдъ очи Лафонтенъ, е писалъ прочутѣтъ онѣзи стихъ.

Прѣдпочтителенъ е единъ ра- зуменъ непрїателъ.

Видѣхъ да сѣ съборятъ много прави- телства, да сѣ прогонятъ много династїи. Кой е работилъ най-лѣтѣно за тѣзи

койго да ѣ дава единъ добръ съветъ? да ѣ показва подмолѣтъ, да ѣ выка: Внимавай! Нѣма да го намѣрите. Колко- то повече заблуждава прїателитъ имъ толкозъ повече выкатъ, браво! или пле- скатъ рѣщѣ.

Безпрѣкословно, своеволието отдѣля пра- вительствата отъ народѣтъ. Праведно ка- залъ Волтеръ, че помалко несъвършенно е опова правителство което е помалко своеволие. Но при все това никой не сѣ намира прїателъ на сегашното правите- лство, койго да сѣ протестира противу нѣкоѣтъ своеволий мѣрѣкѣ.

По ето своеволийнѣтъ мѣрѣкѣ плакатъ. Правленїето имѣа мѣрѣкѣ и теглики които сѣ прохѣнѣватъ отъ единѣтъ денъ до дру- гѣтъ, отъ сутринѣтъ до вечерѣтъ, сѣразмѣрно съ лицата и расположенїята ѣ.

Единъ гражданинъ купува единъ вѣ- стникъ прѣли да сѣ въспрѣ тойзи вѣстникъ (1). слѣдъ нѣколко минути единъ полицейскѣтъ чиновникъ драгнува скотскѣ отъ рѣцѣтъ му тойзи вѣстникъ. Такъвъ едно обношеніе не сѣ срѣща ни въ Кы- тай ни въ Японїѣ.

На прѣдѣлитъ е запрѣтено вънасиѣно на нѣкое списанїе обнародувано въ чу- ждѣ земѣ, и допунася вънасиѣно на друго списанїе. безъ да сѣ оправдава на запрѣтѣното и приеманїето. Всякога своеволие.

Изисква сѣ позволенїе отъ полицїѣтъ за да сѣ продаватъ вѣстници по пѣти- цѣта, правленїето отгелѣа и пакъ дава това позволенїе съ едно най голѣмо своеволие. Не сѣ ли угоденъ на нача- лството? отгелѣа ти сѣ позволенїето! Запрѣтава ти сѣ да продаващъ по пѣти- цѣта. Бѣди разуменъ и ще ти сѣ позволи това? Но подъ кои условия бѣва нѣкой разуменъ? Това е тайна!

Имамы настоятелство което господстве- но и безъ да може да сѣ выка на сѣдѣ рѣшава за честѣтъ на книгѣтъ. На как- во сѣ основава и отрича отпечатанїето на книгѣ, какъто на пр. тѣзи на събра- та ни Леона Рихера, които не е друго по просто събранїе на писма обнародуванѣ въ *Opinion des Nations*? Какъ тѣй тѣзи писма невинны до вчера, сѣ станѣли днесъ порицателны? Ето пакъ своеволие.

При раздаванїето на наградитъ единъ ученикъ рѣкопѣше за одного си стуче- ника; „ше та неспадѣтъ отъ училницѣто, му казуватъ; ще сѣ съенне бѣдуцѣто ти.“ Надѣмъ сѣ че министрътъ на просвѣщенїето имѣа да допусти да сѣ из- върши тѣзи неправда; но дѣанїето и та- ка о лѣше и достоосѣдѣтелно защо да го не укоримъ? защо прїателитъ на пра- вительството не сѣ протестира прѣвъ срѣщу това?

Гражданѣ миролюбивы правятъ въ черкѣ- тѣ на св. Павелъ помѣтъ за жертвѣтъ на раз- мирїѣтъ прѣзъ Юліа. Искатъ дозволенїе, което другъ пѣтъ имъ сѣ даваше, да турятъ прѣзъ черкѣтъ невнѣшнѣтъ под- писъ: „За поменъ на гражднѣтъ уни- ты на 27, 28 и 29 Юліа 1830“, отка- зватъ имъ това позволенїе. На кой законъ отгорѣ сѣ основава това отказванїе? Своеволие.

Изоставимъ незаконнѣтъ излаванїа и Б. Р. Писателъ на чѣна подѣмѣта слѣдую- щѣтъ събитїе, което расказува *журналь де Пари* Единъ вѣстникѣтъ, Г. Артуръ Арнуа, вървѣтъ въ пѣтъ и държѣтъ единъ листъ отъ *Сѣтїилю* (вѣстникъ) та го прочиталъ въ пѣтъ. Възапно прѣтѣмѣва при него единъ непознатъ, и безъ да му даде нѣщо, изпичува вѣстни-

затварнїа и ежедневното насидуванїе на личнѣтъ свободѣ. Единъ дѣецъ на властѣтъ мисли че всичко е нему допро- стено. За единъ рѣчь, за едно съ рѣжъ помаханїе, за едно забѣлѣжанїе, което нему не е угодно, улавя едного гражда- нина и го заведѣа на полицїѣтъ. Това не е ли своеволие? Наумѣте сѣ съдѣнѣтъ които станѣхъ ланѣ въ гробицѣта Мон- тмартъ.

Нека разберѣтъ добръ че подъ койго образъ и да сѣ прави самоволството. всякога е умразно и безнравствено. На всякой раскрѣтъ срещамъ него. Нека не забравятъ обаче че оржїето на свое- волието е и отъ дѣвѣтъ страны остро. Наранява онѣзи на които напада, на- ранява главно чувството на правдѣтъ, което остава въ глѣбинѣтъ на сърдѣцѣто, но още по-дълбоко наранява тѣзи които сѣ служатъ съ него.

Не о лѣго сѣ отъ койго заемамы тойзи членъ съобщава и другъ единъ още по острѣ отъ другъ Французскѣтъ вѣстникъ, и най послѣ придружава ги съвъ слѣдуюцѣтъ забѣлѣжанїе.

„Такъзѣто языкъ на Парижскѣтъ вѣстници не може да сѣ разбере. Вънъ отъ всяко сумѣнїе е че днешната имперїа докара Францѣ на върхѣтъ на славѣтъ, промышленностъ-та процвѣта- за, земледѣлїето сѣ разви, Франца е запрежѣна по всѣтъ направленїя съ пѣтица и жемѣлници. И понеже импе- рїята е поднадѣжѣла въ двѣ три погрѣ- шки, споредъ дѣто чловѣческо е да сѣ погрѣшавѣа, праведно ли е да вы- ка тѣ днесъ французитъ, долу и имперїята!

ПИСМО ОТЪ РУССЕ.

„Писмѣ ви отъ Русчукъ, дѣго ма докара работата ми прѣдїнѣколко дѣна. Защо го Русчукъ е столицѣта на образцовѣтъ Дунавскѣтъ вѣласть; кратко го описанїе на промѣненїята, които сѣ станѣли въ тоа градъ отъ въвожданїето на вѣластскѣтъ нареды и отъ новѣтъ политикѣ, не ще бѣде безъ интересъ за българскѣтъ пу- бликѣ. Простѣто ми видѣа да сѣ кажѣтъ русчукѣтъ впечатленїя кѣсо и откровенно.

Най напредъ за външностѣтъ на Русчукъ.

Днѣшнѣтъ, Русчукъ особено Варуша, никакъ не прилича на онѣзи Русчукъ, кой- то знаехъ прѣди 10-15 години. Нѣкон отъ улицѣтъ сѣ разширичили, нѣкои кѣщи сѣ изрѣзали безъ врѣмѣ и туку-рѣчи съ принужденїе, фенеры сѣ наредили, по улицѣтъ крѣстосватъ много *пайтоны*, на- правили сѣ много хотѣли съ голѣми именѣ, отворили сѣ много заведенїя за... по- чивкѣ, прѣспаванїа на ума и за растѣніе на правитѣ. Ето външнѣтъ промѣненїа на Русчукъ. По най-забѣлѣжителното е, че нѣкон отъ промѣненїята сѣ станѣли само за доброто и ползѣтъ на Българитъ, кѣмъ които управленїето устѣца особѣна благоклонностъ. За турскѣтъ махѣли гри- жѣтъ сѣ по малкѣ и кѣщитъ сѣ стоѣтъ неизрѣзаны. Тамъ трѣба да има друга гнѣсна и другъ животъ, които не искатъ широки улици и на които не трѣбагъ фенеры и пр.

Ако подигнемъ булото и погледнемъ Русчукъ отвѣтрѣтъ нѣй ще намѣримъ още по-голѣмѣ промѣненїя. Нѣй ще видѣмъ, напирѣтъ, че въ конѣта вѣлѣли много българѣ, че тѣзи българѣ залаватъ висо-

зурка съ мѣсцы; ще намеримъ множество явни и тайни полици които бѣжтъ за общото спокойствие; ще забѣлжимъ голѣмъ безправственостъ и продажностъ въ населението и много такв. качества.

Не съмъ политикъ да знамъ какъ се управляютъ народитѣ и обществата; азъ ако гледамъ работитѣ съ простъ умъ, азъ ще кажа, че тайнитѣ полици, или просто шпионитѣ сѣ голѣма язва за обществото, защото сѣятъ недовѣрие между гражданитѣ и ксатъ обществото, на мѣсто да го стегнатъ. Двадесетъ годишни приятели са глѣдате съ подозрѣние и са избѣгватъ. Това е зло, голѣмо зло; нѣ то не е нищо въ сравненіе съ онѣзи лошабини, които сполитатъ обществото по милость-тъ на шпионитѣ.

Да поддържа шпионитѣ едно правителство, ще кажи да прави хората продажни и прѣдатели; нѣ такъзи хора могатъ ли да бѣдѣтъ нѣкому вѣрни? Не ще ли се прѣпродадатъ на първия, който имъ прѣдложи по-много?

Ами колко губи обществото отъ шпионитѣ, които оставятъ производителни трудъ и са облягати на готовъ мѣсячинъ! Колко пари отиватъ на тѣзи бесхарактерни хора отъ правителственитѣ кассы и колко добрини бы станѣли съ тѣзи пари! Ако рѣчешъ, че въ цѣля вѣлаеъ има 2000 души шпионы (числото имъ е повече); то за тѣхното обдържаніе трѣба да отива порядъченъ куцъ пари отъ пота на сиромаситѣ.

Поддържаніето на шпионитѣ показва, че управленіето нѣма довѣрие къмъ населението. Нѣка рѣчешъ, че населението не е за вѣрваніе: шпионитѣ ще ли го направятъ по-вѣрно и по-прѣдно? нѣма такъвъ примѣръ въ Историѣтъ. Напротивъ, тамъ ся намираатъ хиляди примѣры на противното: шпионството накарва хората да ся отдѣлятъ душевно и да стоѣтъ равнодушни къмъ управленіето. А когато населението е отцѣлено отъ управленіето, когато почтенни и независими граждани са счита по-долѣнь отъ безчестни шпионитѣ; тогава какво става обществото? попитайте историкѣтъ.

Ето какви впечатленія ми направи Русчукъ и какво ми докара на ума. Азъ ви казвамъ тѣзи нѣща откровенно, защото не са страхувамъ да кажа истинитѣ. »

Прочитамъ въ *Коммерцій Ориентале* слѣдующето писмо, отпратено до редакціѣтъ на тойзи вѣстникъ отъ единъ Българинъ.

Господине Редакторе!

«По край членѣтъ *Францій и Армения*, заетъ отъ, *Етандаръ, Курриѣ д'Ориѣл* въ 19-й си брой прави нѣкои размисленія върху политикѣтъ, които трѣбува да ѣхъ слѣдува на Истокъ относително до народитѣ които го населява.

Тѣзи мысли върху тѣзи точки ми направи жалостно впечатленіе и защото никога не ся е произнесло върху прѣдпрѣдѣленіето на народитѣ едно отеждаваніе толкозь злочесто и толкозь страшно.

Ако да бѣше единъ русскы или австрійскы вѣстникъ, който да издадеше подобни мнѣнія, нѣмаше тогазъ за какво да ся зачудимъ; по това дѣто не можемъ да разумѣемъ, е да гледамы единъ французскы вѣстникъ да бори началата на Францій. . . . Не е ли прочее Франція, която първа потвърди правата на народноститѣ въ Европѣ?

Каго прѣдлага сливаніето на всичкитѣ народы отъ Османскѣтъ имперіѣ, *Курриѣ д'Ориѣл* иска еднородность-тъ, ср. уничиженіето на Гръцкѣтъ, Българекѣтъ и Армекѣтъ народности и то въ Европейскы интересъ и за да ся упазитѣ цѣлостъ-та на имперіѣтъ, и защото тогазъ, казва той, Европа не ще има вече да ся бон отъ Русіѣ, то като че народитѣ въ Турекъ сѣ онѣзи които щѣхъ да повикатъ Русіѣ и да искатъ да вредятъ на цѣлостъ тѣ на царството! . . .

Сливаніето е угнетеніе, което има за неизбѣжно слѣдствие реакціѣтъ.

Языкѣтъ, вѣрата, народность-та съставляватъ най-святото нѣщо, за което плѣмъ и да е: така што чѣкъ относително

братскы подъ славѣтъ династіѣ на Султаниѣ. Трѣбува да притуримъ, въ честь на сѣщѣтъ династіѣ, че тя никога не е помислила, дору и въ вѣрмето на най-големѣтъ си силѣ, за такъзи противуестественни прѣобразованія.

Причината на злото не състои въ различіето на всякое плѣмъ и въ съхраненіето на собствении му и нераздѣленъ характеръ; защото всички желѣтъ благоденствіето и благосостояніето на общото имъ отечество, а повече трѣбува да ѣхъ трѣсимъ въ силѣнитѣ на вънкашни славолубіи, които искатъ да сжѣтѣтъ мира на царството, и на което съизваваніето на силѣтъ помисли да даде край чрѣзъ договора на 1856.

На кое право ся основава *Курриѣ д'Ориѣл*, што да прѣдложи сливаніето на различнитѣ народности въ едно цѣло еднородно, ср. затриваніето на народноститѣ забурява да ни каже! Колкото малѣкъ и да е единъ народъ, той е прѣдѣленъ законно на языка си, на вѣрѣтъ си, и на народность-тъ си. Само на суровитѣ вещества може да дава челоуѣкъ какъто формѣ нека. Такъва мысли, които проповѣдуватъ уничиженіето на христіанскитѣ народности на Истокъ могатъ да принесѣтъ едно най-чувствително до каченіе на религиозното и патриотическото имъ чувство, и нѣй оставамы на сжѣденіето на безпристрастнитѣ ви читатели да прѣсѣтнатъ лопити за Дрѣжавѣтъ слѣдствіѣ. »

Единъ Българинъ

Нѣй бѣхмы поискамы дозволеніе отъ Редакціѣтъ на *Courrier d'Orient* да ѣхъ посвѣтуваме дѣ прочете и да прочете съ внимание *Les nationalités en Hongrie et les Slaves du sud* отъ Г-на Emille de Saveleye.

Въ тоя членъ редакціѣта му може да сръщѣ едни важни истини, които щѣтъ ѣ бѣдѣтъ, не ся сжѣлявамы, полезни, за напредъ, поне, когато намысли да пише нѣщо отъ единъ такъвъ важность, какъто е онова, за което говори горнето писмо.

Германицината.

Въ народнитѣ празници които станѣхъ въ Вѣлѣ подъ име *празници на стрѣлицѣтъ* вситѣ области на Германскѣ Австрійѣ, вситѣ присоединены и не присоединены на Прусіѣ германскы мѣста имахъ прѣдставителитѣ си. Отъ думѣтъ и словата които ся казахъ отъ тѣзи прѣдставители въ тѣзи празнуванія може нѣкой най-добъръ да си състави идеѣ за значителното прѣобразование което отъ двѣ години насамъ е станѣло въ Австрійѣ, въ тѣзи имперія, която до сега ся смятѣше като образецъ на застоялость: въ Вѣенѣ, въ тойзи градъ на противуположитѣ стѣбры днесъ пѣхъ на здравіе за уничиженіето на римекитѣ конкордѣтъ, на посредственното ученіе и на кесаризмѣтъ.

Освѣтъ това тѣзи празнуванія въ Вѣнѣ пѣматъ за насъ най-големѣтъ си интересъ само въ това обзрѣніе. Тѣ прѣдставятъ и другъ единъ характеръ къмъ който Франца е длѣжна да внимава за да не остане излѣпана. На реченитѣ празнуванія бѣхъ дошли прѣдставители отъ приренискитѣ области на Баваріѣ, Виртенбергъ, Франкфуртъ, отъ вситѣ мѣста които отъ двѣ години на самъ сѣ подпаднахъ повече или по-малко или подъ владѣніето и и подъ вліяніето на Прусіѣ. Тѣзи прѣдставители като слуша нѣкой какъво говорятъ може да си помисли че въ Германіѣ ся вѣрши и става нѣкакво противудѣйствіе сръщу поглѣщаніето имъ отъ Прусіѣ. Има оплакванія противу военнитѣ договори, които кабинетитѣ на правитѣ скрѣтомъ, и чрѣзъ които вситѣ сили на Германіѣ ся подчиняватъ подъ управленіето на Прусіѣ; извѣржѣхъ въ разны направленія скроеветѣ на южнѣтъ конфедерациѣ; протестирахъ ся противу исклученіето на Австрійѣ отъ германскѣтъ конфедерациѣ; выкахъ противу прусското мѣчителство; говорихъ много, рѣкоплексахъ много, по какъто и да правихъ отъ всички тѣзи заявенія не ся разбира друго освѣтъ настроеніето на германскитѣ народы за да не остане

това съединеніе чрѣзъ исклученіето на Австрійѣ. Всички тѣзи Германцы укоряватъ главно Прусіѣ защото разсѣкла Германіѣ на двѣ и ѣхъ раздѣлила прѣдъ чуждѣтъ, а излѣпно е да кажемъ коя е вѣчната опасность.

И тѣй по единъ странна противуположность, въ това вѣрме когато много французи смятѣтъ съ праведно страхуваніе станѣлото отъ Прусіѣ германско струпаніе, германцитѣ патриоты гадѣтъ горчиво истѣтъ тѣзи Прусіѣ, че строшила народното единство. . . Тѣхната цѣль ся показва че е да искатъ и тѣзи германскы области които сѣ насилственно вѣврлени вѣтъ отъ общото отечество. За тѣхъ е и чудно и тежко защо Германската часть на Австрійѣ, която е истиннитѣ корень на Имперіѣтъ, да не бѣде вече часть отъ голѣмото германско общество.

«Дѣто ще ся каже, — думаше единъ тиролецъ риторъ — споредъ буквальныйтъ смыслъ на договорѣтъ, Австрійѣ не съставлява вече часть на Германіѣ. Стрѣлицѣтъ на Баваріѣ, на Швабіѣ, Франконіѣ, Ветсфалиѣ, Саксоніѣ, на приренискитѣ страны, сега вече не сѣ стѣпани тука на германскѣ земѣ! Дѣто ще ся каже германскитѣ народъ е стигнѣлъ да празнува народнитѣ си празници на чуждѣ земѣ? Не. Всякой отъ насъ чувствува, вѣрва и знае че е стѣпнѣлъ тука на священитѣ площъ на германскѣтъ майѣкъ земѣ, че дѣхѣе германскы въздухъ, че утолява жаждѣтъ си отъ германскы извори.»

Испратенитѣ отъ Шутгардъ прѣдставитель казалъ:

«Не искамы да ны покровителствуватъ и защищаватъ други, искамы нѣй сами себе си да защищавамъ както Швейцарцитѣ. . . . Въ Швабіѣ, Баваріѣ и Баденѣ не сѣ забравили че въ началото на тойзи вѣкъ нашего юностиество бѣ принудено цѣлы 10 години да вѣрви подъ чужды прѣпорцы противу братія Германцы, и тѣа опасность ще да ся повторѣ нахъ до когато династіѣтъ и тѣхнитѣ дипломати не управятъ честь-тъ на Южнѣ Германіѣ. Не сѣмъ забравили още че на царя ни Карола дѣдо му зе коронѣтъ си отъ рѣцѣтъ на Наполеона. . . . Може бы единъ день единъ министръ да продаде на чужденецъ воснѣхъ нашѣ силѣ. Това не искамы да го въспрѣмъ. . . . » И риторѣтъ свѣршѣ съ желаніе за съставяніе на южнѣ конфедерациѣ.

На това единъ Баварезинъ сенаторъ отговарѣ:

«Идѣ отъ Палатинѣтъ отъ най-последнитѣ граници на Западнѣ Германіѣ. Нѣй сѣмъ стражаритѣ на Рениѣ. По самы нѣй не можемъ да осѣществимъ думѣтъ на поета. *Нѣма да ни земѣтъ нашитѣ свободенѣ Германскы Рейнѣ.* » Имамы нуждѣ отъ защитникъ, а такъвъ не може да бѣде за насъ другъ нѣкой освѣтъ Германскы народъ. Южна конфедерациѣ не бы ни защитила. Какъ! Оплакуватъ ся че Германія е раздѣлена на два дѣла, и искатъ да ѣхъ разчлѣнитъ на три! Съ такъвъ теоріи служатъ на политикѣтъ на Тюйлери и призоваватъ намѣсваніето, което искатъ да въспрѣтъ. Съединеніето и единството на народа е единственната основа на неговѣтъ независимость.

Пловдивъ 6-ый Августъ 1868.

Г-не Редакторе на В. «Македоніѣ»

Умолявате ся да обнародувате чрѣзъ почитаемъ вашъ вѣстникъ за централното въ Пловдивъ училище слѣдующитѣ:

Жители отъ Пловдивскѣтъ областъ като пожелахъ да ся нареди това училище въ подобрь рядъ, колкото е възможно приближително до европейскитѣ Гимназиѣ, то по дарско благоволеніе всичкитѣ жители пожертвухъ за да ся въздигне и сжѣзда изново отъ основаніе, което ся и свѣрши прѣзъ това дѣто. Зданието много добръ ся украси и направи на три етажа (катове) съ довольно станъ, опрѣдѣлени особено за всякой чинъ и взаимноученіе, както и за живѣніе на учителитѣ и при това ся направило и довольно станъ за сѣденіе на ученицы, които щѣтъ приходятъ отъ вѣтъ.

Наукумы, които щѣтъ ся прѣдаватъ въ това училище, щѣтъ бѣдѣтъ наредены и прѣдаваны по Гимназическы рядъ отъ различни учители. Имамы добры надежды, че ученицитѣ щѣтъ ся образуватъ въ това училище съ потребныты науки, като въ елѣкъ европейскѣ гимна-

отъ най-добрыты търговскы градове по европейскѣ Турциѣ, какъто е градѣтъ Пловдивъ.

Училището ще ся отвори въ 15-й день на идущій Септември. За това ся обявява на любезнитѣ наши еднородцы, който изволява, нека спророди чѣдотъ си въ това училище, и да бѣде увѣренъ, че ще ся приеме съ всяко благодареніе.

Спорѣдъ отдѣленіята на наукумы щѣтъ по-трѣбуватъ още двама учители, за това ся обявява на учителитѣ, който изволява да въспрѣме труда на единъ профессоръ въ това училище, нека ся отпрати до черковното въ Пловдивъ Настоятелство, и съ вѣрме да обяви за себе, за наукумы и заплатѣтъ си, какъто да бѣде готовъ на опрѣдѣлений день.

Отъ черковното настоятелство
Архимандритъ Дамаскинъ.

Прилѣпъ 7-ый Августъ 1868.

Овоя година, отсѣвѣтъ шо бѣхме честити да слушаме испитанія на повисоки науки още и за най-благополучни сѣ броехме когато, слѣдъ толку мѣкы, дълговѣрменны старанія, сѣ удостоихме да видиме сполучено общенародното желаніе, т. е. да дадѣтъ испитаніе двѣтъ, отдѣлны прѣдѣ мѣлку вѣрме, Българско и Гръцко училища съединени подъ управленіето на два главны учители, Г-на Н. Ганчева и прѣждевнитѣ взаимноелѣнскы Г-нѣ Петъръ Димитриѣвъ Бобичанецъ.

Испитанія сѣ започнахъ на 21-ый Августъ м. слѣдъ Божественѣтъ службѣ и сѣ свѣршихъ въ сѣщитѣ день повторително слѣдъ южнѣтъ.

За изрѣченото слово отъ Г-на Н. Ганчева за тържествата, за присѣствующитѣ лица, нѣмамъ нищо да кажа (понеже бояхъ сѣ да не бы поради клѣнѣтъ пойдѣтъ и плочѣта) а колку за че всичкитѣ граждани останахъ крайнѣ, удовлетворени за дължимъ сѣзнаме да излияме общѣтъ благодарность и признателность и публично къмъ Г-на учителя които уотѣрѣбихъ нахъ званіето си даже и отъ сидѣтъ надворѣ. На тѣе шо заслужѣтъ похвалѣ, трѣба да имъ сѣ отгладѣтъ сжѣщо пакъ противното шо трѣба да сѣ отдаватъ на тѣе, кой шо заедно съ злоупотребяваніето званіето си приносуватъ вѣтѣсту полѣкъ нагубѣкъ щѣтъ.

Ученицитѣ сѣ отговорихъ на слѣдующитѣ уроци: Първыи чинъ начала отъ физикѣ, физиологѣ, Всеобщѣ Историѣ, Алгебрѣ и турскыи языкъ; вторыи чинъ Катикизисъ, Гражд. Землеописаніе Числитницѣ Гражд. Турскыи. Третый чинъ Гражд. Бѣлг. Четврътый чинъ краткѣ Бѣлг. Гражд. Кратко Землеописаніе, Бытописаніе, Катикизисъ, Числитницѣ и Краснописаніе. Отъ първыи и вторыи чинѣ сѣ испитахъ отчасти и на Гръцкыи языкъ.

Панаирѣтъ сѣ отвори, ахъ-вернитѣ іе умѣренѣ слухове сѣ раздаватъ че отъ Дебрѣтъ излѣгли многу разбойници тѣе пѣзнитѣ многу души а всичко това никакъ сѣ неземазо въ внимание отъ мѣст. власти. До реда подорожности полѣже сѣга имама работѣ.

Пишѣтъ ни отъ Т. пазарджикъ:

Отъ мѣсець на самъ непрѣстанно слѣдѣа да вѣли дѣхъ и противоположно на изобиліето е, че неможе да ся вѣрше, сполнитѣ които не завѣрхохъ буритѣ и рѣкитѣ изникнѣхъ шото житото несе бѣде чѣсто тѣа година по тѣлѣмѣта. Градѣтъ на много села разсѣпѣхъ дозѣтъ, а рѣката Луда-Яна сѣ догичаніето си послѣдѣе завѣдѣе много кѣпѣ. и догены въ Панагюрище, и въ полскитѣ нѣва сполнитѣ. поройтъ въ Вѣтрѣнъ завѣдѣе и удави елѣкъ жѣмъ. Молниѣта въ Куртовскѣтъ планинѣ въ Рилѣ, убиха 80 овна, а нѣколко говеда, по граднитѣ зеленѣщитѣ, и зеліето налегнѣхъ гѣсенницѣ, или зелѣняваы черѣтъ, и толкозь мухы и насѣкомы ся породахъ, што обезпокоюватъ челоуѣцѣты и деѣтъ, и ноцѣ, вѣрмѣто слѣдѣа да е неспокойно и болѣстѣты ся умножиха най-паче холерическитѣ трескы, и тифосы!

Габрово, Августъ 6 1898

Нашитѣ училища прѣгърнахъ голѣмы прѣобращанія тѣа година както мисля чѣ сте извѣстни, но на послѣдокъ стана най-скръбното като ся извади Ковачевъ; но какво ще сторѣтъ то е царска работа не е наша. На 10 юли си замина за отечеството като нажали млади и стари особено неговите ученицы които плачѣха и го пригържаха, по нема какво. И тѣй училището за голѣмъ жалъ остана празно за сега.

Вѣрвайте Г-не Славейковъ че Іосифъ Ковачевъ толкова бѣше нравѣлекъ народа въ неговото прѣдаване што сѣки день училището ся пѣлѣ неше отъ зрители на новѣта метода.

Шомъ ся раздаде слухъ за неговото отиваніе, защото ся заговѣдало отъ елѣстното правителство, народа ся сабра а ся моли несе възможно да го пѣмолѣ и за дѣтъ голѣмъ вѣведъ ся извади като устѣпахмы сѣ сжѣдѣ на очитѣ си сина; защото нема веки да намеримъ учитѣлъ като Ковачева. За сега пакъ ся приказва на народа да молѣтъ чест. правителство ако е възможно да ни го вѣрни защото е язѣкъ за насъ защото имаше надежда да големи успѣхи.

Големи дѣждове имама което никакъ не по-носѣа на алтизаміите.

ПОЛИТИЧЕСКИ НОВИНИ

Журнал де Деба, въ единъ свой твърдъ важенъ членъ, описва общото положение на работитъ въ Европѣ и частно положението на всякъ единъ отъ голѣмитъ европейски сили подъ обзорѣ на миръ или на бой. Доказва най-напрѣдъ безусловното безсиліе на Австрія за да са заплеге въ какъвъ да е бой, и безсиліето, споредъ мнѣніето на реченный вѣстникъ, на Русія за предприеманіе на бой.

Колкото за Австрія, това увѣреніе е неоспоримо, и работа е всензвѣстна и нито има нуждѣ отъ повече доказателства. Но колкото за Русія безсиліето което ѝ отдавать може доволно да се по прѣпира за него нѣкой. За туй и *Ж-Деба* излага нѣкои размисленія за потвърденіе на мнѣніето си което дава за безсиліето на онѣзи сили, който другъ пѣтъ паричахъ Сѣверный Колосъ. По размисленіята на този вѣстникъ за Русію сѣ твърдѣ сумнителни и не може да ги приеме нѣкой освѣтъ съ припазване.

Като отидемъ по-нататѣкъ въ членъта на *Журнал де Деба* при другитъ реченни двѣ некадрности гледамы изложени Англія и Франція като самы що сѣ намѣрвали въ положеніе да прѣдприематъ бой. За добръ честь Англія никакъ не желае бойтъ и нѣма друго политическо молитствование освѣтъ да се опази мирътъ. А за Франція, казува реченный вѣстникъ, че сѣ намира готова и за нападеніе и за браніе. Но ако че и не сѣ бон отъ бойтъ, тѣ нито го и търси, защото не ѝ е потребенъ нито за честь-тъ ѝ нито за интересъ ѝ. Слѣдователно, *Ж. Деба*, заключава, че послѣдното слово, което казалъ Имп. Наполеонъ въ Тройя сѣстаниа поне такъвъ едно обѣщаніе дѣто че не що земе той прѣдначинаніето на бойтъ. Отъ всичко това най-послѣ изважда заключеніето че като той нерачи а другитъ немогатъ да отворятъ бой, то бой нѣма и да стане.

Това заключение може да е право, но ако Франція е самата която може да земе прѣдначинаніето на борбѣтъ, не шеш ли да бѣде мирътъ повече оздравенъ ако сѣ тураше и Франція въ некадрность-тъ да прѣдприеме бой! И ако Франція нѣма да сѣ страхува за нападеніе отъ странѣ на никоѣкъ силѣ какъ да сѣ нѣтъкува нѣкой че тѣ сѣ оставя всякога сама която да може да заплашва?

Франція

Партіята на либералитѣ и особено на републиканцитѣ сполучи въ Франція единъ побѣдъ противу правителството въ избираніето на сенатора отъ областъ *Гюра*. Правителството не бѣше прѣвзѣмало нищо за да сполучи неговитъ кандидатъ, но републиканската партія надви и избранный републиканецъ Гревн. Това избрание произведе голѣмо впечатлѣніе и въ самитѣ столицѣ на Франція, и толкозъ повече понеже областъта която избра републиканецъ сенаторъ е отъ онѣзи у които обществено образование е най вече развито. И самитѣ Парижски вѣстници не затааватъ правителственото недоумѣніе поради туй избрание. „Този резултатъ, казува *Франс*, доказува че сѣ е мнѣло епохата на леснитѣ изборѣ, и че е настѣпалъ частъ на борбѣтъ. Либералната охранителна партія може да извади отъ това полезни уроци. Може да разбере че общественый духъ е буденъ на всякъдѣ, и че провинциитѣ нѣмъ сѣ мѣчатъ съ всичкитѣ сѣрства да влѣзатъ вѣтрѣ въ твърдыштѣ на борбѣтъ. Чудно е на истинѣ да гледа нѣкой какъ единъ вѣстникъ, който принадлежи исклучително на сената, да исповѣдва сѣ толкозъ искренность значительность на правителственото побѣдѣваніе.

— Денътъ на четирнадесетый Августа сѣ миѣ мирно въ Парижъ. Нито императорътъ сказа нѣкое слово, нито въ народитѣ гвардіи стаѣ нѣкое заимѣніе за мирътъ.

На утрѣнитѣ день стѣлъ смогртъ на 14 Августа императорътъ отпразни едно писмо до генерала Милине, управителъ на гражданскѣтъ стражѣ. Въ това писмо сѣ вгледватъ особено на фразитѣ въ който императорътъ казува че има увѣреніе на патриотизмъ на гражданскѣтъ стражѣ, и сматратъ че тѣзи думи нѣматъ нѣкой воененъ смислъ.

выкове; Да живѣе бойтъ, *Дому Пруссія*, по вѣстницѣтъ които даватъ това извѣстіе, обнародуватъ го съ всяко припазване.

— *Конституціонелъ* споменува че състояніето, е по тихо и призовава капиталиститѣ да оправдайтъ съ сѣмѣлостъ сѣ тѣзи новѣ физѣ.

— *Когонскій вѣстникъ* увѣрѣва че Бельгія, попитана, истинна ли е че Франція е поискала да скажѣ сѣ нѣкъ воено и мытарственое сѣдѣніе, отговорила отрицателно.

Австрія

— До *Неологосъ* пишѣтъ отъ Вѣнѣ.

„Тишина която сѣ вижда да носи въ утробѣ бурѣ и халѣ; така може да сѣ очертае въ малко думи изобио сегашное състояніе на политическитѣ работи. Но кога ще избухне бурата и каква и коя ще бѣде причината на избухваніето, това още сѣ незнае: истинното е че единъ неопрѣдѣленъ страхъ и безпокойствіе отъ единъ належащъ по неспийнѣ опасность е обладало духовѣтъ общо; всичкы прокобятъ нѣкакъкъ сѣ войнѣ, но кои сѣ тѣзи които ще сѣ бѣйтъ и защо, това никоѣ не го знае.

Истото чувство е проникнало и въ борсѣтъ. отъ малко дни на самѣ общественитѣ лѣжны записи сѣ подѣбѣватъ, когато у насъ чуждитѣ и монети сѣ търсѣтъ, и слѣдователно цѣната нѣмъ сѣ покачи и останѣ трайна.

Славенскитѣ въ Австрійскѣтъ имперіи лѣстове като гледаѣ устѣпкитѣ колто стѣнахъ кѣмъ Маджаритѣ, зѣхѣ да ропѣйтъ и да искатъ подобни устѣпки, сѣрѣзъ особенѣ Діетѣ, вѣнчаваніе на владѣтеля, като царѣ и др. Това негодованіе подкѣпано отъ тайнитѣ дѣйствія на Русскѣтъ пропагандѣ и подбѣдано отъ духовенството напѣва да земе неприѣтѣлскій характеръ; сборщи многобройни стѣнахъ въ полета и по горы и като че сѣ сѣ заклѣди да не сѣ исплатѣтъ данокитѣ за да принудѣтъ така правителството да сѣ вѣде на пѣснѣното имѣ.

Правителството като постѣпѣва добръ не сѣ прогнѣи кругѣ на желанія на чехитѣ но шѣ да ги благодарѣ до колкото е възможно безъ да докара сѣ това въ опасность сѣмѣствованіето на държавѣтъ; отѣвѣтъ отѣде въ Прагѣ първыйтъ министръ князъ Асерзбергъ за да сѣ споризумѣе сѣ по значителнитѣ прѣдводители на оппозиціитѣ.

И въ Унгариѣ оппозиціята противу настоящето министерство расте и сѣ осилѣва; и до тамъ даже достигѣ шото прогласѣва публично Деака за прѣдѣтель на отѣствитѣ и послѣднѣ откриѣ сѣзѣнѣтіе което имало цѣлъ да убѣе този добрыйтъ гражданинъ.

Пруссія

— Германскитѣ вѣстници упорѣствуватъ да отдаватъ политическій характеръ на сѣстанѣка на императорътъ Русскій и Прускій въ Шудбацъ. Нѣкои отъ тѣхъ даже, може бы твърдѣ далечъ като заходяѣтъ, искатъ да кажѣтъ че въ това обстоятелство сѣ сложило и Руско-Прускій сѣюзъ. Но всичко това сѣ вижда да е просто прѣдположеніе, понеже сѣстанокѣтъ на императорътъ траѣлъ само половинъ часть, а вѣрѣятното е че това вѣрѣменно разстѣніе не е доста за да сѣ сѣчини политическа програма която да има такъвъ значеніе.

— Подузѣванитѣ Парижски вѣстници искаратъ лѣжовни тѣзи извѣстія за сѣюза между Русію и Пруссію и *Кореспонденціята хавска* прилага че миролюбивитѣ чувства отъ дешъ на денъ напѣрѣдуватъ въ Европѣ.

Русія

— Русскій царъ сѣ очакувалъ въ Варшавѣ дѣто шѣтъ да станѣтъ голѣми обученія.

— Споредъ извѣстіята отъ Русію, условіята на договорѣтъ който направилъ Генералъ Кофманъ съ Бухарскій Емиринъ были тѣзи: Емиръ сѣ задѣлѣва да плати на Руско правителство за разносѣ въ бойтъ 500 хыл. рубли, отъ които платилъ вече 30 хыл. А Русія че повѣрие на задѣ завѣтитѣ напослѣдѣтъ отъ русскитѣ войски Бухарскіи градове.

— Парижскитѣ дописникѣ на единъ Флоренційскій вѣстникъ пишѣ че Русія е съобщила вече съизволеніето си върху рѣшеніето на Американскитѣ сѣвѣтны донове за свободното плуваніе въ Хелеспондѣ.

— Царската чѣлѣдъ въ Даниѣ е на посѣщеніе при Петербургскій дворѣ. А Принцѣтъ сѣ Принсѣскѣтъ Валійскѣтъ че идѣтъ въ Петербургъ да сѣ състанѣтъ съ тѣхѣ, а сѣдѣъ това ще идѣтъ въ Атинѣ да посѣтятъ грѣцкитѣ царѣ и царѣдѣтъ.

— Московскитѣ вѣдомости гадѣятъ вѣстницѣтъ на западѣ Европѣ, а най-вече Англійскитѣ, шитоко прѣбѣнѣли мѣлѣнѣтъ рѣшеніята на Американскитѣ сѣвѣтны донове за Критъ и за свободното плуваніе въ Хелеспондѣ. *Журнал де Деба* като отговори на русскитѣ лѣстѣ, казува: „Не разбирамы какво сѣ интересуватъ Московскитѣ вѣдомости да чѣйтъ зѣ тѣзи работѣ, „гласѣтъ на Европѣ. Тѣзи гласѣ за сега може двѣ иѣща само да кажѣ: Първо че рѣшеніята за които е рѣчъ че бѣмѣтъ твърдѣ благоприятны за Русію, като сѣгласны сѣ политикѣтъ ѝ, и второ че, когато догѣлата на Монроа, най-любѣзната въ Вашингтонѣ запрѣтѣва всяко намѣсѣваніе на Европѣ въ Американскитѣ работи, не виждамы никоѣ право на което да сѣ обѣлѣе американската република за да сѣ намѣси въ Европѣйскитѣ работи, и особено за да поиска свѣршѣнѣтъ независимостъ на Критъ. И пакъ тѣа работа за сега сѣ ограничѣва само въ двѣ рѣшенія на сѣвѣтнитѣ донове и, до колкото знаемъ, тѣзи рѣшенія не сѣ прѣдизѣкаѣтъ нѣкой послѣдѣкъ.

отъ важность. За сега това е доста, вѣрѣвѣмы, за да уталожѣ живото трогѣваніе, отъ което сѣ виждѣтъ обладѣны Московскитѣ вѣдомости.

Англія

— Министерскій въ Лондонѣ вѣстникъ *Глобусъ*, сѣ протѣстира противу интригитѣ на Русію при Славенитѣ въ Австрія и въ Турскію.

„Не можѣтъ казува да осѣмѣятъ колкото сѣ стѣп строго интригитѣ на русското правителство въ сѣвѣдѣнтѣ земи. Раздраженіето на Славенитѣ, което подѣлѣе въ Боснійѣ задаѣ работѣ на австрійското правителство. Чехитѣ не сѣмъ въ угнѣбѣніе и слѣдователно не е работѣта за да свѣлѣтъ единъ мѣлѣтѣлскій хомѣтъ. Вѣкѣтъ който ечи въ Богеміи „смертъ на прѣдѣлѣтъ народни!“ Тѣрѣба да сѣ прѣведе така: „Славенската независимостъ подъ русско господство!“ Днесъ когато австрійскій императоръ и министритѣ му сѣ стараѣтъ да оздравѣтъ истѣтъ благодарѣнія на рѣшитѣ племена, сѣщѣнско прѣстѣпленіе е да испраша нѣкои чужды дѣйцы въ тѣхѣ странѣ и да сѣе негодованіето между Русію. Ще ли сѣ благодарѣи Русія ако друга нѣкой сила сѣ обхождалѣ така въ Польшѣ?

Италиа

Слуховѣтъ за паденіето на министерството начѣнѣли пакъ да сѣ повтарѣтъ сѣ нѣкои тѣрѣдоглавство, но пакъ министерскитѣ органы прѣбѣрѣхѣмъ да ги опровергаѣтъ. Но както и да е вижда сѣ че има нѣкое движеніе помежду членовѣтъ на кабинетѣтъ, и нѣма никакво сумнѣніе че между тѣзи които управлѣтъ работѣтъ на Италиѣ има нѣкакъкъ студѣнѣнѣ, и другитѣ министри обвинѣватъ първыйтъ между тѣхѣ.

Тука много сѣ говори за нѣкакво воено заявленіе което станѣло въ стѣнитѣ на Фойно. Войнитѣ изѣвикаѣ: *Да живѣе царъ-тъ! Да живѣе Италиа въ Камподоліо*, и заявѣли желаніето си за да идѣтъ кѣмъ Римъ. Това сѣбѣтіе произѣдело значително впечатлѣніе. Прилагатъ още че сѣ чули выкове *да живѣе генералъ Биксѣи*, като будущій началникъ на войсѣкѣтъ.

Сърбія

Спорѣдъ единъ Триѣстскій вѣстникъ, намѣстничеството въ Сърбіи сѣ намѣрѣвало въ раздорѣ съ Французинѣ дѣтонаставникъ на княза Милана, профессора *Хюста*, въсползуванъ отъ благоволеніето което има кѣмъ него мѣлѣдѣтъ князъ, той интригувалъ за плановѣтъ на францѣзскѣтъ политикѣ. Спорѣдъ както казуватъ, Ристичъ изѣскува рѣшително отпращаніето му.

Румунія

— Патри обнародѣва единъ нотѣ който Г. Креузелско, дѣецъ на румунското правителство, подаѣлъ на Г. мутіе, върху политическій холѣ на министерскій сѣвѣтъ въ Румуніи. Въ тѣзи нотѣ сѣ сѣрѣща слѣдующето обѣсненіе далѣно въ отношеніе за Българскитѣ чѣты.

„Върху тойзи вторѣ прѣдмѣтъ нотѣта пѣчислѣва мѣрѣкитѣ който сѣ зѣли отъ странѣ на румунското правителство за ограничѣніе на Българското движеніе; доказѣва до колко е мѣлѣко наблюдѣніето на прѣдѣлѣтъ на които простѣрѣнѣството е толкозъ голѣмо, и свѣршѣва на заключѣніето че неправѣлно бы было да укорѣватъ румунскитѣ дѣйцы за нежарѣнѣзащито една шѣпа мѣжѣ изѣбѣгѣли отъ наблюдѣніето имѣ.“

— Спорѣдъ дописникѣтъ на *Неологосъ* новинитѣ отъ Сѣдинѣнитѣ княжѣства не сѣ толкозъ поволны заради политическото имѣ обѣсненіе. А най вече Французската дипломатія ярѣсть дыха противу Братѣно, който, спорѣдъ както казуватъ шѣ иде въ Тѣйлѣри на умиѣстѣвеніе.

При всичко това правителството на княза, безъ да сѣ стрѣсѣа ви най-малко отъ тойзи гнѣвъ на Западѣ постѣянуѣва въ пѣгѣтъ който му диктуѣа интересѣтъ на мѣстѣто.

На тойзи частъ сѣ научѣватъ че заповѣдъ сѣ далѣ да сѣ прибавѣтъ и другы войски на прѣбѣрѣнитѣ страны за пѣзѣніе на румунскитѣ прѣдѣлѣ, това което господѣствующата Порта бѣше прѣвѣрѣла като испратѣ дѣто видѣ за добръ не само войски но и военны кораби за подкрѣпѣніе.

— По заповѣдъ на князъ Карола въ Сѣдинѣнитѣ княжѣства далѣ сѣ изѣвѣрѣленъ кредитъ на министрѣта на финанцитѣ за посѣрѣшѣніе на разносѣкитѣ въ прѣнѣсаніе и оздравѣніе на количѣството за което сѣ сѣ спогодили сѣ банкѣритѣ Г. Г. Германи, Пласто и другы, които зѣли на себе сѣ да брѣятъ въ Цариградѣ въ хазѣнтѣ на Османскѣтъ имперіи чѣтири миліона турскы грошѣве въ златѣ лиры тур. отъ дѣнѣка който Сѣдинѣнитѣ княжѣства дѣлѣбѣйтъ на В. Портѣ.

— Телеграфическы извѣстія отъ Лондонѣ съобщѣватъ испрѣнитѣ извѣстія за идѣщѣтъ берѣдѣ на пѣмѣкѣтъ въ Георгіѣ, Мисисипѣ и Флоридѣ.

— Бразилскитѣ нападѣли на Уменѣтъ, по отѣбѣсѣли сѣ сѣ значитѣлны загубы

— Австрійското правителство турѣло въ ограничѣніе изѣсаніето на орѣжѣа въ Сърбіи, Румуніи и Боснѣ. Вѣнскитѣ вѣстници увѣрѣватъ че сѣ приготѣвало ново напѣзѣваніе въ Бѣлѣгріѣ.

— Конституціонѣлъ нека да кажѣ че не е истинѣа дѣто ужъ че сѣ оставили за по подѣрѣ общитѣ изборѣ.

— Расчуло сѣ бѣ че условиѣ фѣнѣны въ Люцерѣ (дѣто сѣ намѣрѣа царѣна Викторіа) по неѣвѣрѣтъ тѣзи слухѣве.

Въ Унгариѣ стапѣло землетресѣніе.

— Зѣвѣчера начѣла въ Пѣшѣ сѣдѣбата на Кара-Георѣвичѣ.

— *Сѣвероисточна Кореспонденціа* органъ на Емигрантитѣ Поляцы навѣстѣва че Барона Бѣнѣста, който сѣ бѣвалъ на банитѣ въ Галициѣ, много го занимаѣла единѣ Французска нѣта за послѣднитѣ Бѣлѣгѣрскы смущенія. Францѣ чѣвѣтѣа нѣта прѣдѣлагѣла на другитѣ за турѣтѣа силѣ да зѣмѣтъ стрѣгы мѣрѣкы, за да турѣтѣа край на туй състѣніе на работѣтъ. Поводѣ на Французскѣтъ нотѣ далѣо единѣ окружно писмо на Фуалѣ нашѣ кѣмъ силѣтъ, което прѣдѣставляѣо мѣлѣнѣнитѣ въ които турѣли портѣа тѣзи беспѣкойствія. Французското Правитѣлство прѣсѣло заключѣніята на турѣското съобщѣніе, противу румунского Правитѣлство.

Истѣитѣ вѣстникъ изѣвѣстѣва че Портѣа като сѣ научѣла че въ Грѣциѣ сѣ приготѣвало ново намѣстѣвіе въ прѣдѣлѣтъ на турѣскитѣ области, отпращѣло на Атинѣското министерство стрѣгы нотѣ, чрезъ който му обѣжда коѣсѣтъ и го прави отѣвѣтѣвенно за слѣдѣвѣтіѣ. По тѣзи свѣдѣнія не сѣмъ виждѣтъ да сѣмъ вѣрѣи.

— Миналата седмица идѣше вече императорскій указъ за да стане и столицѣта сѣ прѣдѣградѣта Вѣланѣтъ. На В. Портѣ сѣ сѣстѣавѣ комисія за да испѣтъ и наредѣ за сѣстѣавѣніето на свѣтѣитѣ въ тойзи новѣ Вѣланѣтъ. Комисіята сѣ сѣбра прѣвъ пѣтъ, миналата Недѣла.

— Спорѣдъ турѣскитѣ вѣстникъ *Истамбул*, турѣското правитѣлство имало намѣрѣніе отъ сѣга на тѣтакъ да запѣчатѣва прѣвѣрѣнитѣ вѣстници които идѣтъ изѣвѣтъ въ имѣто на нѣкое посѣлѣство, тѣй сѣщо и мѣстѣнитѣ лѣстове.

— Американскитѣ адмиралъ Ферарутѣ, който бѣ дошѣлъ въ столицѣтъ ни по прѣдѣлѣтъ вѣдѣлѣ, поискѣлъ бѣ дозволеніе отъ им. прѣвѣтѣлство да прѣвѣзе прѣвъ Хелеспонѣтъ зѣмѣнитѣ адмиралскій корѣбъ *Франклин*. Като получи това дозволеніе по-прѣдѣлѣтъ пѣтѣкъ тойзи корѣбъ пристѣгѣ въ пристѣпѣшѣто ни. Почти вситѣ министри и прѣвы чѣновѣницы, дипломатическото тѣло и разны другы лица ходѣхѣ да видѣтъ любѣошѣнитѣ тойзи корѣбѣ, който вчера оставѣ градѣтъ ни.

— Зѣвѣнѣнитѣ лѣстѣве опровергаѣхъ изѣвѣстіето на *Левант Хѣралдъ* за отлагѣніето ужъ на отѣварѣніето на лицѣитѣ Галѣта-сарѣи, и изѣвѣстѣихъ че той шѣ сѣ отѣвори и записанитѣ учѣнѣцы шѣ сѣ изѣвѣстѣи писѣменно за постѣжаваніето си въ него, което и станѣ. Нѣколко отъ Бѣлѣгѣрѣтата сѣ вѣчо и покѣнѣхѣ и прѣѣхъ сѣ. Въ постѣжаваніето на тѣзи бѣлѣгѣрѣчѣ отѣстранѣхѣ сѣ напѣсѣны доста несправѣдливѣности който бѣхѣ сѣ посѣчили; но пакъ не можѣмъ каза че работѣтъ станѣхѣ до сѣщѣ чѣстѣ. Като не желѣемъ обаче да бѣмѣтъ водѣмѣ на праздно, толкозъ *косурѣ* шѣ кажѣмъ *има и у попѣскѣтъ дѣщерѣи* и шѣ сѣмъ мѣлѣнемъ по не за прилѣчѣе ако не за право.

ИЗВѢСТІЯ

„Единъ учитель, който е свѣршилъ Гимназіалнѣ-тъ курсъ на наукитѣ, Француз. и Нѣмскій ѣзѣци, прѣнѣрѣжѣа сѣ. Който отъ общѣнитѣ желѣае нѣка сѣ отѣнесе незабѣвно до сѣщѣитѣ за спорѣзуѣне въ услѣвѣніѣта. Шумѣтъ Авг. 9. 1868. А. П. Владѣгерѣвѣ.

ROBERT COLLEGE

Въ Бебѣкъ

Ще почѣе годишнитѣ си уроци, отъ 15/9 Сѣптемѣрѣа въ текущѣтъ годѣниѣ. Тѣзи които слѣдѣватъ пѣлѣиѣ курсъ на классическитѣ и учебни науки шѣ получатъ на свѣрѣваніето на годишнѣтъ Дипломѣтъ въ стѣпенѣтъ Bacheliers of Arts (Бѣкалѣврѣ).

За идѣщѣтъ годѣнѣ освѣно слѣдѣвашѣто на наукитѣ бѣлѣзѣсени вѣче въ обнародѣванѣтъ програмѣ шѣ сѣ слѣдѣѣиѣ шѣ сѣ особѣно внимѣніе, Красѣописаніе, Рисѣваніе и Диплогѣрѣиѣ тѣй сѣще шѣ сѣ слѣдѣѣватъ и всичкѣ науки, който сѣ потребѣны за приугѣтовѣніето на мѣлѣдѣжитѣ было за въ търговѣиѣ было за инженерѣство.

Годишна заплата 44 турѣски лиры, прѣдѣлащѣаемѣ, на два пѣмѣа по 22 л. За по подробны свѣденія, желѣющѣитѣ можѣтъ да сѣ отѣнесѣтъ направо до учителя на бѣлѣгѣрѣскѣ ѣзѣкѣ въ рѣченѣто училищѣ.

И. В. Горбанѣова.
Управѣтѣлъ на Робѣртѣ Колѣжѣ.
К. Хамѣлиѣ

ЦѢНА НА МОНЕТИТѢ.		П.
Лѣра Тур. сѣ метал.	104 :	6
„ Сѣ пѣтѣаѣи.	104 :	10
„ Сѣ зѣлѣны парѣи.	112 :	2
„ Англіѣйска.	109 :	3
Полѣ имперіалѣ	51 :	12
Крепѣнитѣ	100 :	32
сѣ лирѣ турѣскѣ отъ	19 :	32
Мѣдѣвалѣ:	17 :	
Караѣовѣна	21 :	28
пѣнтофрангѣ	42 :	20
консѣолѣто		